

Halvhundrede
Norske sjeldmelodier

harmoniserede for Mandsstemmer

af

Ludv. M. Lindeman.

Udgivne af det Norske Selskab.

Kristiania 1862.

Vorlagt og trykt af W. C. Fabritius.

Anmerkninger.

Da det maa ansees for en ubetinget Fordring til en Udgiver af Folkemelodier at levere disse med Trostfab uden al Besermachen,¹⁾ og da denne Fordring stedse har været min Rettesnor, saa gjentager jeg her, hvad jeg har ladet Forlæggeren af min større Samling af Fjeldmelodier, Hr. Malling, anmærke paa det midlertidige Omslag, der efter Skit og Brug for Typetryk er forsynet med Aarstal, at „Melodierne leveres uden Tillæmpninger saaledes, som de ere optegnede fra Folkeunden,” hvilket enhver uheldet Læser vil kunne forstaa og stjonne er antydet uden Hensyn til, om Melodierne er optegnede af mig selv eller af en Aanden; thi som Hr. Organist Berggreen meget rigtigen siger, beror Folkemelodiernes Egthed paa den Trostfab, hvormed de ere opfattede og gjengivne efter Folkeunden.²⁾

Det er nu over 20 Aar siden jeg udgav min første Samling af Fjeldmelodier for Pianoforte, for en stor Del optegnede af mig selv, for nogen lignende Samling endnu var bragt for Dagen. Jeg støffede dengang Hr. Berggreen, hvis Navn var mig ubekendt, en ikke saa lidt Tilvalft til hans fra norske Venner iftandbragte Samling af norske Melodier. Senere, efterat have optegnet og samlet Melodier i Hundredevis, begyndte jeg Udgivelsen af min endnu ikke paa langt noer afsluttede større Samling, i hvilken de tidligere udgivne Melodier lidt efter lidt ere optagne og for Alverlingens Skyld fordele i de forskellige Hester. Nu har jeg støffet Hr. Berggreen en saa rig Kilde til den nye Udgave af hans Samling, at jeg „for den historiske Nosjagtigheds Skyld“ nævnes af ham som hans ærede Medbesler til den norske Sangmuses Indest.

Da Ejerkeligheden til den norske Folkemelodi er en Arv fra mine Fædre og Folkemelodien selv har tonet for mig fra Buggen af baade i Spil og Sang, saa maa det findes naturligt, at jeg især ved den Opmuntring og hæderlige Understøttelse, som Storthinget har ydet mig til at samle, harmonisere og udgive de norske Folkemelodier, ikke alene fremdeles elsker disse melodiske Skatte, men ogsaa søger med al Omhu at vørne om dem, med største Underlighed harmoniserer dem, og i Kunstiens Dragt søger at belyse dem, bringe deres dybe Indhold for Dagen, og bane dem Vej til fornyet Indgang blandt Folket, eller som en Ven af mig udtrykker sig, at jeg banker paa Hjelvæggen for at fremledde Kronningen, Fjeldmelodien, den stjonne Bis i Gaard: Hun er vel værd at kleedes i Sobel og Maas.

Skjønt Melodierne i mine Samlinger og saaledes ogsaa i denne, som det Norske Selskab har hædret mig med at udgive, leveres uden Klassifikation eller Ordning med Hensyn til Tid og Oprindelse, altsaa uden historisk Maal, saa har jeg dog troet at burde ledsgage disse Melodier med enkelte Bink med Hensyn

til Meddelelsen fra hvem og hvor, for at kunne berigte enkelte Nosjagtigheder, som ere komne for Dagen, uagtet det maa ansees for uvæsentligt enten Meddelelen, Foresyngeren hedder Per eller Paal, naar fun Melodien kan ertjendes for korrekt og fra Folkeunden; thi Folkemelodierne ere et commune bonum, en Folk-Ejendom, som Enhver har Lov til at benytte uden anden Forpligtelse, end f. Ex. at nævne det for norsk som er norsk, og det for danss som er danss. I denne Anledning maa jeg bemærke, at Hr. Berggreen for den historiske Nosjagtigheds Skyld ikke alene har for sin egen Samling anført sine Kilder til de meddelte Melodier, men ogsaa med megen Naivitet, for at beskytte sit eget Udsagn, sagt at hjelpe mig med ligende Anførelsel, fordi jeg endnu ikke har ledsgaget mine Samlinger med en saadan, hvorved det let kunde blive upaaagtet, at hans Samling, der sædvanligt har min til sin Kilde, selv er blevet en Kilde for enkelte af mine Melodier.

Er end Melodierne for sig fælleds Ejedom, saa er derimod den harmoniske Behandling af dem Harmonistens private Ejendom, der maa respekteres som saadan, og som ingen Aanden uden erhvervet Ret eller i Tilfælde med Angivelse derom, kan benytte enten uforandret eller med Endringer og Arrangement, uden at gjøre sig Skyld i Bogtyveri og Brammen med laante Fjedre, hvorpaa vi hertillands ikke mangler Eksempler.

Hvad en rigtig og karakteristisk Harmonisering angaar, da maa det indrommes, at dertil hører som nødvendig Fordudsætning fortroligt Kjendtskab med Gjenstanden og Herredomme over det harmoniske Felt. Men naar Hr. Berggreen (se danske Folkesange Side IX) paastaaer, at Studiet af Folkemelodierne skjønker Musikeren et Uddyte af Erfaringer i harmonisk Henseende, der neppe i saa rigeligt Maal kunne findes paa anden Vej, da skylder han Beviset herfor. Det fremkommer han Side X med en Opdagelse, et „mærkværdigt Tonefald“ mest i „de nordiske Folkemelodier“ med Skalaens Teris foran Slutningstonen eller Grundtonen. Dette anseer han for en aldeles ejendommelig Slutningsmaade, der forlanger en ligesaa særegen Harmonisering da man ellers efter hans For mening ofte maatte savne en Hovedkadens. Men hverken er 1) den nævnte melodiske Slutning i og for sig noget usædvanligt, da den findes næsten hos enhver moderne Komponist, men ogsaa hos andre og ældre; 2) den anførte særegne Harmonisering er en meget almindelig moderne Vending hos nyere Komponister, men findes ogsaa hos ældre; den forekommer endogsaa saavel i den ældre franske som nyere danske Udgave af Cramers Klaverskole, se No. 2; og 3) kan en Melodi med saadant Tonefald uden den moderne Harmonisering ganske naturligt erholde den nødvendige Hovedkadens, naar denne fun faar Lov til at indtræde paa den melodiske Plads. Af alle de af Hr. Berggreen paapegede Eksempler findes ikke et der givt den særegne Harmonisering nødvendig for at erholde en Hovedkadens. I Buferd-Visa No. 36

¹⁾ Hertilmod har Hr. Berggreen ofte forset sig, hvilket af det følgende vil sees.

²⁾ Danske Folkeviser S. X.

har jeg f. Ex. i 12te og 16de Takt harmoniseret det nævnte Tonefald med sædvanlig Hovedkadens; og i 10de og 14de Takt den samme melodiske Bending med den moderne Akkord-Folge for Afsvæslingsens Skyld. Sammenlign hermed ogsaa Begyndelsen af 1ste, 2den og 3die Takt med Begyndelsen af 5te, 6te og 7de Takt.

Det er nemlig klart, at hvad enten f. Efs. Melodien No. 14 i h Mol ender med cis, h, h eller med eis, d, h d. e. med foranstaet Grundtone h eller med dennes Terts d, saa kan Harmoniseringen forblive uforandret. Men harmoniseres cis ikke med Dominant-Akkorden til Hovedkadens, saa maa Kadensen foges opnaaet paa usædvanlig Maade eller ogsaa udeblive, hvilket altsaa ikke kan tilskrives Melodiens, men Harmonistens Luner. Eksempler herpaa kan Enhver finde saavel i min øldste Samling af Fjeldmelodier som i mine øvrige Samlinger.

Adagio.

Kongen han stod paa hoyen loft sval, han saag sig ut saa qvi-de, tet u-de paa den gronne Val der

fik han see han Sjugur mon ri - de. Sju-gur vo-ga li - ve for jom-fru-a.

Det viser sig her, at Klüwer ikke har maget en tilfredsstillende Optegnelse af Melodien; thi 1) med al synlig Streben efter at bringe den under bestemt Taktinddeling har han dog hverken funnet betegne den med $\frac{5}{4}$ eller med $\frac{10}{8}$; og 2) uagtet Melodien er knyttet til et enkelt Vers, er dog ved ** fire Stavelser sat under een Tone, der er delt i 2 Hjerdedele og det vilkaarligt, da disse Tonelængder her afbryde Melodiens Bevegelse. Desuden strider en saadan Syngemaade med Fordeling af flere Stavelser paa en og samme Tone ved udvidet Versmaal mod det folkelige frie Foredrag af saadanne Viser. Det vildledende for en Optegner er sædvanligt 1) den frie ofte deklamatorisk livlige Forebygningen især af Kjæmpesviser og enkeltstaaende Stev; 2) det vilkaarlige Udhold af Setningernes Slutningstone eller Begyndelsestone; 3) af Pausernes Overspringen, især fordi Sangen i Fjeldbyggerne aldrig ledsages med Akkompagnement af Instrument. At Bonderpigerne pleie at ledsage sin Sang med Rangleiken, et Instrument blot for Slaatter og Dandser, er en Skrone, som kan løses hos Hr. Berggreen. S. norske Folkes. P. 157; 4) unødigst Foredrag af punkterede Noder som Trioler o. s. v. Medens saaledes enkelte Melodier kunne være lette og greje at optegne, kunne andre under det frie Foredrag blive ikke alene meget vanskelige, men stundom næsten utilgjængelige selv for den mest Dyede. S. No. 44 og 48. Skjondt ** ikke er den folkelige Bending af Melodien, er den dog for at undgaa vilkaarlig Forandrings beholdt, men med mindre Toneverdier i Overensstemmelse med Taktten. Noder-Figuren

Da jeg med Udgivelsen af min større Samling af Fjeldmelodier forhaabentlig om fornødiges vil finde passende Anledning til fuldstændigere at belyse løse og skjære Paastande, saa vil jeg nu gaa over til Melodierne selv.

Med Hensyn til Viserne bemærkes, at disse findes fuldstændige i de bekjendte Samlinger af Landstad, J. Moe, S. Bugge og P. Syv, hvortil altsaa henvises. De enkelte Vers, som her ere underlagte Melodierne, ere velvilligen gjennemgaaede og reviderede af Hr. Ivar Aasen.

No. 1. Harpa. Optegnet paa min Reise i Balders 1848. Sunget for mig af Marit Larsdatter Leiro, en Mil Nord for Stiftet Frydenlund i Aurdal.

No. 2. Sigurd og Trollbrudi. Melodien staar hos L. D. Klüwer, Norske Mindesmærker Pag. 138, optegnet efter en Hallingdols Sang saaledes:

fattet og gjengivet. Den ved + antydede Figur slutter sig til den foregaaende Figur

der som en Triol, er aabenbar den almindelige slappe Gjengivelse af

saa at altsaa

staar for

Men herved er Melodiens rytmiske Gang bestemt. De forlængede Toner ved * ligge altsaa udenfor Taktten som vilkaarlige Udhold, Germater. Hermed stemmer ogsaa en anden Melodi til samme Viser, som jeg har optegnet fra Gol i Hallingdal. Se Landsts Folkeviser. Saaledes som jeg her har gjengivet Melodien har jeg ogsaa fra først af fattet og udgivet den i min første Samling af Fjeldmelodier, i en Samling for Mandssætter, i en S. for Spr. A. T. og B. o. s. v. Men da Hr. B. havde en anden Gjengivelse af Omkvædet, for hvilken jeg maatte antage, at han som Udlænding ved Udgivelsen af en Samling med historisk Tendens, havde en Variant at støtte sig til, er den optaget et Par Gange og paa sit rette Sted forsynet med Bemerkning om, at den ikke er ganske tilfredsstillende. Nu sees det, at den hidrører

fra Hr. B.s vilkaarlige Forandrings af

til

i Strid med det foregaaende, stift og mindre synghbart. Hr. B.s naive Bemerkning (norske Folkesange S. 154) at Klüwers Optegnelse maa antages at være et tro Billede af Melodien, fordi Kl. har optegnet en anden Melodi meget ordentlig, er meget tilgivelig, da Hr. B. mangler et rigtigt Begreb om Fjeldbondens Foredrag af Stev og Kjæmpesviser. Derfor fojer han ogsaa til, „at Kl. har befundet sig i samme Stilling, som Hr. L. ved Optegnelsen af Psalme-Melodierne fra Balders, der og

saa manglæ en bestemt Taktform." Det er dog besynderligt hvor blind endog en musikalisk Mand kan være. Hjempevisen har det frie declamatoriske Foredrag, men Psalmesangen den ensartede fremadskridende Gang uanseet de hyppigt led sagende Sirater. Taktformen er tilsyneladende ubestemt, fordi den ensartede Fremstredning følger de uregelmæssige Psalms dels jambiske og dels dactyliske Versemaal, saa at Taktten altsaa bestandig er 2delt eller udvidet 3delt. Men saa-snart et Vers har regelmæssigt Versemaal, saa fremtræder ogsaa Melodien regelmæssig. Jeg har derfor anført Taktten baade i sin Almindelighed og ved de særegne Udvindinger, og tillige anmerket, at Udvindingen af Taktten sædvanligt retter sig efter det udvidede Versemaal. Se min større Samling af Fjeldmelodier No. 47. Hr. B.s Bemærkning er altsaa ogsaa her uefterrettelig.

Efter al Sandsynlighed har denne Melodi oprindelig været en gudbrandsdalsk Springdands ikke alene fordi den har Springar-Takten, der bestandig betegnes 3delt, ligesom Hallingen uden Undtagelse er og efter sin Natur maa være 2delt, almindelig betegnet med $\frac{2}{4}$, men ogsaa undertiden med $\frac{6}{8}$ istedetfor med $\frac{2}{4}$ med Trioler; men ogsaa fordi denne Melodies Motiv gjenkendes i flere Springdandse fra samme Egn, og endelig fordi den sædvanlig synges i Springgarens Tempo.

*) Hr. B., der har udfundet, at Hallingen ogsaa kan være 3delt, og støtter sin Paastand 1) til en Halling meddelt ham af Rektor Drn, noteret i $\frac{3}{8}$ istedetfor i $\frac{6}{8}$ eller $\frac{2}{4}$ med Trioler. Se B. norske Folkesange No. 120; og 2) til en Springdands, som en ubenynt Person feilagtigen har meddelt ham som en Halling Sammesteds No. 123. I min Faders Haandskrift fra omtrent 60 Aar siden er denne optegnet som Springdands, formentlig fra Surendalen, hans Hødebygd; og endelig 3) til en aabenbar Trykfejl i min Samling No. 285 og 286, hvor Hallingen No. 285 er betitlet Springdands og Springdanden No. 286 er betitlet Halling. Hr. B.s Ubejdelskab til vor Folkemusik maa undskyde hans uheldige Begrundelse. Dog fortæller jeg ikke, hvorledes han kan som norsk Nationalbands opfiske med Ecossaiser, der for sin setende og rasse Gang hertillands blev kaldt Feier, dengang de for en 30 Aar siden var i Mode baade her og i Danmark; og en Vals med Feier i Kristiania kaldet Trondhjemmeren og i Trondhjem kaldet Bergenser og i Bergen Kristianenser; thi saadanne Kompositioner fra Byerne mangler jo aldeles det folkelige Præg.

No. 3. Frierasen. Melodien er meget bekjendt, men synges ofte med flere større eller mindre uregelmæssige Forandringer. Gjengivelsen her er efter afodde Kantor L. Røverud. Ordene ere af afodde Kirkesanger Hans Allum.

No. 4. Bonden og Reven. Melodien er mig foresunget af Froken Henr. Schjelderup.

No. 5. Gjenta ved Brunnen. Melodien er mig foresunget af Sigrid Thoresdatter Rumbol i Hardanger.

No. 6. Skogmøtet. Melodien er almindelig bekjendt, men synges undertiden med enkelte Forandringer. Den leveres her efter min Faders Haandskrift. Varianten i min Samling for Pianoforte er ogsaa efter en Haandskrift af min Fader. Hos Laborde (Mr. de) Essai sur la Musique ancienne et moderne 1780, 2det Bind p. 408 staar denne Melodi saaledes:

knaft æ kom = min va aat ulv = hus Da = len trang For æ by = dia hei = re naagaa der som saang

maa = le tyk = tes mæ dæ æ kien = tes ve, akt paa det = te Laut e gie = va.

No. 7. Beiarsblaffen. Melodien har jeg optegnet, som den er mig foresunget af Olaf Glosimot i Sillejord i ovre Thelemarken. Hr. B. anfører den kun som redigeret af mig, henvisende til Landstads Fortale. Da imidlertid denne Fortale er strevet og trykt, forend jeg havde leveret Melodierne, og hans Ord figter til de Melodier, som han selv indsendte til mig, nemlig 3 fra Ifr. Olea Kroger, hvorfra een er optaget; 17 fra Hr. Organist Neissiger, hvorfra et halvt Snes ere optagne tildeles som Varianter; 1 fra Haugen, optaget; 16 fra Kand. theol. Seeberg, optegnet af ham i Forening med Ifr. O. Kroger, af hvilke 6 ere optagne, og de øvrige 10 meddelte efter mine egne Optegnelser fornemmelig efter Ifr. O. Krogers Sang; og endelig mine tidlige Optegnelser af Thelemarkiske Melodier efter Ifr. O. Krogers Sang: saa tilføjede jeg en Anmærkning i Slutningen af de leverede Melodier, for at antyde, at Hr. Landstads Udtalelse og Forudsætning ikke er bleven fulgt ved Meddelelsen af Melodierne, idet disse ere hovedsagelig tagne af min egen Samling af forstørstedelen egne Optegnelser. Denne Anmærkning har imidlertid Hr. B. ikke cendset, vistnok ikke for den historiske Noiagtigheds Skyld.

No. 8. Asmund Frægdegivar. Melodien har jeg optegnet efter Olaf Glosimots og Ifr. O. Krogers Sang. Hr. B. anfører denne som den foregaaende som kun redigeret af mig. (Anm. til No. 7.)

Det maa bemærkes, at Optakten $\frac{2}{4}$ undertiden indskrænkes kun til $\frac{1}{4}$ f. Eff. til Ordene: "Du slepp meg, slepp meg Asmund," men udvides i andre Vers

igjen med en Ottendededel; at Hvilenoderne deles enten i bestemt Længde ⋮ ⋮ eller udholdes sammendraget. Forslagsstørnerne i de to sidste Takter udføres med Værdighed og betonende.

Hr. Berggreen har tilladt sig at gjøre Forandringer i Melodien, nemlig 1) gjort Optakten til fuld Takt og derved forandret Melodiens Afsent; 2) har han gjort den 1ste Hvilenode af bestemt Verdi til et vifkaartigt Udhold, og antydet en falsk Synsmaade af de kvindelige Endelser som hurtig paafulgende ved ⋮ ⋮ og 3) udsettet begge Forslags-Noderne i sidste og næstsidste Takt. En saadan Skolemestereren, uden derom at mæle et eneste Ord, sommer sig kun lidet for en Beiler.

No. 9. Knut liten. Melodien, der er fra Nissedal i nedre Thelemarken, har jeg optegnet saaledes som Ifr. D. Kroger har sunget den for mig. Hr. B. anfører denne ligesom No. 7 m. fl. som kun redigeret af mig. Foredraget af Melodien er bestemt og værdigt, men derhos livligt og ikke langsommere end ⋮ = 90 M. M. Hr. B. retter Temporet til Andantino.

No. 10. Kirsti Stalldreng. Melodien har jeg optegnet saaledes som Pigen Aslaug Gunleiksdatter Brokeberg i Ømland i øvre Thelemarken sang den for mig; hun hente dengang i Hegn i Sillejord. Hr. B. anfører denne, ligesom No. 7 m. fl. som kun redigeret af mig.

No. 11. Litti Kirsti. Melodien har jeg optegnet som Olaf Glosmot i Sillejord i øvre Thelemarken har sunget den for mig.

No. 12. Svein Nordmann. Melodien, der er fra Hjørndal, Moland falder, i øvre Thelemarken, har jeg optegnet efter Ifr. D. Krogers Sang. Hr. B. anfører denne ligesom No. 7 m. fl. som kun redigeret af mig; han betegner den at være fra Sillejord; han tillader sig at forandre den karakteristiske lange Optakt i 4de Takt til en fort for at hovmesterere den frie norske Fjelddronning.

No. 13. Hungebald. Melodien er optegnet i Mo i øvre Thelemarken af Kand. theol. Seberg (vod som Præst 1859) i Forening med Ifr. D. Kroger.

No. 14. Bergakongen (Litti Kirsti). Melodien har jeg optegnet i Hjørndal i øvre Thelemarken saaledes som Hru Hinkenhagen sang den for mig. Hr. B. anfører denne ligesom No. 7 o. fl. som kun redigeret af mig.

No. 15. a. Ut for Gluggen. Melodien er optegnet af afdode Musiklærer Brogger. Hr. B. har tilladt sig her som saa ofte at gjøre Forandringer, 1) at sammendrage 6te Takt fra Enden med 1ste Halvdel af 5te Takt fra Enden til een Takt ved at forandre ⋮ ⋮ til ⋮ ⋮ og 2) ved tilsatte Pauser at udvide 2den Halvdel af 4de Takt fra Enden til en hel Takt, hvorev denne Takt i Folkesangen bliver umaturaligen skilt fra 3die Takt fra Enden. Se dette er nu Hr. B.s Maade at heile paa.

No. 15. b. Melodien er optegnet af Organist F. A. Reissiger.

No. 16. Aftil med Hovringen. Melodien er meddelt af Kloster og Kirkesanger E. Hougen. 1ste Halvdel af Melodien har jeg for fra Sælbu i Trondhjems Stift. Den 2den Halvdel er formentlig en senere Tilsetning.

No. 17. Gjeite-Loff. Melodien i lige Takt optegnet af Organist F. A. Reissiger, har den meget karakteristiske Slutning i Tripel-Takt med livligere Bevægelse. Dette har Hr. B. som rimeligt var ikke forstaet, og derfor har han tilintetgjort hele denne særegne Bending ved at bringe Alt svært og tort ind under den lige Takt.

No. 18. Olaf Trondson. Melodien har jeg optegnet efter Ifr. D. Krogers Sang. Hr. B. anfører denne, ligesom No. 7 o. fl. kun som redigeret af mig.

No. 19. Reven og Bjørnen. Melodien har jeg optegnet efter Ifr. D. Krogers Sang. Hr. B. anfører denne ligesom No. 7 o. fl. kun som redigeret af mig.

No. 20. Ola Glomstulen. Melodien har jeg optegnet som min afdode Moders Søster Fru Poppe for omrent 50 Åar siden lært den i Skien under sit fleraarige Ophold paa den Kant og som den fremdeles synges i min Familie. I mine Fjeldmelodier er Navnet Glomstulen ved Gjennemsynet feilagtigen rettet til Grumstulen. I Mallings Norske Viser og Stev er Navnet rigtigt og som det lyder ved Skienskanten. Melodien findes uforandret hos Hr. B., der feilagtigen betegner den at være fra Sillejord, og sig selv som dens Redningsmand.

No. 21. Iftonn. Melodien, der er fra Egvaag i Kristiansands Stift, har jeg optegnet efter Ifr. Albertine Tonnesens Sang.

No. 22. Lagmann. Melodien har jeg optegnet i Hjørndal i øvre Thelemarken efter Pigen Anne Jonsdatters Sang. Den har den karakteristiske og raske Slutning i Tripeltaften for Omkvædet. Hr. B. har som sædvanligt af Misforstand tilintetgjort denne særegne Bending i Melodien ved at twinge Alt ind under en Taktform med ensartet Bevægelse. Desuden har han forandret den karakteristiske lange Optakt for 3die Verslinie til en fort. Han mæler naturligvis ikke et Ord om sin Forvanskning.

No. 23. Nattergalvissen. Melodien har jeg optegnet som den blev sunget af Anne Endredatter Sorli fra Gol i Hallingdal. Ternaten i 3die Takt fra Enden har Hr. B. ikke haft Brug for og derfor uden videre slængt den væk.

No. 24. Ragnhild den fagre. Melodien har jeg optegnet efter Hr. Billedhugger Borchs Sang. Den synges paa flere Steder med enkelte Forandringer; fra Aker har jeg faaet en Variant lig den som findes hos Hr. Berggreen.

No. 25. Afsel Thordsen. Melodien er sunget for mig af Anne Endredatter Sorli fra Gol i Hallingdal.

No. 26. Tora liti. Melodien optegnede jeg i 1848 i Aurdal i Valders 1 Mil Nord for Skiftet Grydenslund; den blev sunget for mig af Marit Larsdatter Leiro.

No. 27. Kvitisprak. Hermodson. Melodien er sunget for mig af Ifr. Olea Kroger for et Snæs Åar siden.

No. 28. Han Ole. Melodien er sunget for mig 1848 af Gunnar Critsen Kongslien i Bang i Valders.

Hr. Berggreen har forandret den karakteristiske lange Optakt i 3die Verslinie til en fort, og Taktarten $\frac{4}{4}$ til $\frac{2}{4}$ uden derom at mæle et Ord.

No. 29. Stolt Oli. Melodien er sunget for mig af Ingebor Hagen i Hitterdal i nedre Thelemarken.

No. 30. Mylnarvisa. Melodien leveres her efter Kantor Røveruds Optegnelse.

No. 31. Folkvard Romanson. Melodien er sunget for mig af Ifr. Olea Kroger.

No. 32. a. Bonden i Brydlaups-garden. Melodien, meget bekjendt, er sunget for mig af Præsten E. Holtermann.

No. 32. b. Melodien er mig meddelt af Musiklærer Brogger.

No. 33. a. Han Mass aa han Lasse. Melodien er sunget for mig af Præsten Lund. Organist F. A. Neisiger har optegnet en Variant heraf paa Frederikshald saaledes:

Melodien forekommer næsten overalt i Landet og synges saavidt jeg ved stedse i lige Takt med lige Inddeling, der ogsaa passer bedst til det uregelmæssige Versmaal. Heraf folger at Varianten til denne Melodie i $\frac{6}{8}$ Takt maa antages at være feilagtig, eller mindre heldig og usædvanlig.

No. 33. b. Melodien er sunget for mig af Hans Thoresen Gudbrandsstuene i Baage i Gudbrandsdalen.

No. 34. Guten og Gjenta. Melodien er almindelig bekjendt til Ordene: „En liten Gut ifra Tistedalen.“

No. 35. Kjore-Visa. Melodien er almindelig bekjendt, men synges hist og her med enkelte Forandringer.

No. 36. Busserd-Visa. Melodien staar hos La-borde (Mr. de), Essai sur la Musique ancienne et moderne 1780, 2det Bind p. 408. I 9de og 15de Takt er Foredraget $\text{N} \text{ N} \text{ N}$ hvilket jeg har rettet til $\text{N} \text{ N} \text{ N}$ efter 2den, 6te, 11te og 13de Takt; i 10de Takt er Foredraget $\text{N} \text{ N} \text{ N}$ hvilket jeg har rettet til $\text{N} \text{ N} \text{ N}$ efter 14de Takt.

No. 37. Kjolstadguten. Melodien, der er dannet af Salmetonen „Na takker alle Gud,” er meget bekjendt.

No. 38. Huldre aa han Elland. Melodien staar hos La-borde, Essai sur la Musique ancienne et moderne 1780 2det Bind p. 410. Sidste Mode i 1ste, 2den og 5te Takt har Praltrullen $\text{N} \text{ N}$, der mangler i de tilsvarende 6te, 9de, 13de og 14de Takter. Da

denne Syngemaade, der i Hjeldbygderne vilstaarligt anbringes efter Behag, ikke passer ens i de øvrige Vers har jeg udeladt den. I 4de, 10de og 12te Takt ere de sidste Seksstende udtrykt ved Forslagsnode.

I Huldre-Kvæet er Figuret $\text{N} \text{ N} \text{ N}$ rettet efter det almindelige Foredrag $\text{N} \text{ N}$, og 4de Takt 1ste Gang $\text{N} \text{ N} \text{ N}$ og 2den Gang $\text{N} \text{ N} \text{ N}$ er gjengivet ens efter almindelig Syngemaade. I Mangel af den høje Tenor kan det Hele synges en Tone lavere, altsaa i e Mol. Hr. Berggreen fremstiller sig som denne Melodienes Nedningsmand.

No. 39. Elverhoy og No. 40. Signelita. Melodierne ere sungne for mig af Tostein Reiarsen Vaale i Tudal i øvre Thelemarken 1860.

No. 41. Jorun Folkeblapa. Melodien er sunget for mig af Marrit Hansdatter Hoyde i Tudal 1860.

No. 42. Ulf van Jern. Melodien ee sunget for mig af Ola Kittelsen Stigen i Tudal 1860.

No. 43. Greve Guncelin. Melodien er sunget for mig af John Olson Vangerak i Bygland i Sætersdalen 1861.

No. 44. Stev. Melodien er sunget for mig af Kari Persdatter Libak i Bygland 1861. Hun var født i Åseral. Det bemærkes, at Stevtonerne falde i 2 Grupper, idet nogle ere i Dur og andre i Mol, og af dem i Mol har nogle en høist paafaldende Slutning i Kvinten melodisk ledfaget af hele Toner baade under og over. Takten er sædvanlig ulige, men sunderom ogsaa lige; nogle synges i streng Takt, men andre paa en aldeles fri og deklamatorisk Maade som et Recitativ. Den her leverede Melodi er med Hensyn til Takten saa tro som muligt; men Foredragets frie og fine Nuancer har det ikke været mig muligt at gjengive.

No. 45. Palle Buandson. Melodien er sunget for mig af Gunstein Grundeson Troyraf i Bygland 1861.

No. 46. Stev. Melodien i streng Takt er sunget for mig af Gunnor Kristensen Troisnæs i Bygland 1861.

No. 47. Intul Dovre. Melodien er sunget for mig af Salomon Larsen Haugebirke i Valle i Sætersdalen 1861.

No. 48. Heimo og Nykken. Melodien er sunget for mig af Bendik Knudsen Fjelland i Skaffaa i Mo i øvre Thelemarken 1861. Han var 86 Aar gammel og fortalte, at en Stud. — g og en Ifr. — r holdt paa en hel Dag for at optegne denne Melodie uden at det lyktes, sjont Studenten brugte Violin til Hjælp.

No. 49. Olaf. Melodien er sunget for mig af Anne Knudsdaetter Brohør i Mo i øvre Thelemarken 1861. Hun var 68 Aar gammel.

No. 50. Habor unge. Melodien er sunget for mig af Tone Olsdatter Vestebakk i Mo i Thelemarken 1861. Hun var 74 Aar gammel.

Indhold.

No.	Side.	Side.
1. Harpa	1	27. Kvitisprak Hermodson
2. Sigurd og Trollbrudi	1	28. Han Ole
3. Frierasen	2	29. Stolt Oli
4. Bonden og Reven	2	30. Mylnarvisa
5. Gjenta ved Brunnen	3	31. Folvard Lomanson
6. Skogmøtet	4	32. a. b. Bonden i Brydlaupsgarden
7. Beiarblaffen	5	33. a. b. Han Mass og han Lasse
8. Aasmund Fregdegivar	5	34. Guten og Gjenta
9. Knut Liten	6	35. Kjore-Bisa
10. Kirsti Stalldreng	6	36. Buferd-Bisa
11. Liti Kirsti	7	37. Kjølstad-Guten
12. Svein Nordmann	7	38. Huldre aa han Elland
13. Hugabald	8	39. Elver Hoi
14. Bergakongen (Liti Kirsti)	8	40. Signelita
15. a. b. Ut for Gluggen	9	41. Jorun Jeklekaapa
16. Aftsil med Hørringen	11	42. Ulf van Jern
17. Gjeite Loff	12	43. Greve Guncelin
18. Olaf Trondson	12	44. Stev
19. Reven og Bjørnen	13	45. Palle Buandson
20. Ola Glomstulen	14	46. Stev
21. Ikonn	14	47. Jutul Døvre
22. Lagman	15	48. Heimo og Nykkjen
23. Nattergalvisen	15	49. Olaf
24. Ragnhild den fagre	16	50. Habor Unge
25. Aftsel Thordsen	16	
26. Tora liti	17	Anmærkninger

Netteleser;

Side 6, No. 10, 9de Node skal have # foran a
 — 11, — 16, 15de Takt skal have ————— for —————
 — 35, 10de Vers, 6te Node i 2den Bass skal være f for a
 — 37, 3die Takt, skal staa: „Cantus firmus“ over 2den Bass.

No. 1. Harpa.

Valders.

Andante.

Soli.

Kor.

Soli.

Kor.

Det gift twe Syster ut med ei Aa, Lin-dan, den eld-ste gift med fal-ske Raad Det var daa,
Aa du maa waa deg al-dri so kwit, so verd du al-dri di Sh-ster lit.
Den yng-ste set-te seg paa ein Stein, den eld-ste flu-vad ho ut for Mein.

Ho ret-te upp si kvi-te Hand: aa Syster, hjelp meg upp paa Land.
Gleit al-dri eg deg hjel-pa kann, u-tan eg før din Fe-star-mann.
Fyrr du skal saa min Fe-star-mann, fyrr skal eg re-ka so langt eg kann.

No. 2. Sigurd og Trollbrudi.

Hallingdal.

Andante.

Og Kongen han stod paa Høge-lofts Sval, han saag seg ut so vi = da, Tett u = te paa den
Eg seg = ja vel maa, at Kongen vartt vill for si Dot-ter, han mifte uit Ver = gi, der Is-tul og Tusfar heldt
Aa høyr meg, min Sigurd, mi Dot-ter er din, - du er no so sterk ein Her-re, - um du torer ganga i

grø-ne Val der self han sjaa, han Sigurd mun ri = da.
Bryllaups-spil. Men Sigurd had-de Ne-var til Ver = ja. Sigurd vaa=gar Li = vet for Tomfru = a.
Ver=get inn og hen = ta di Hjartans Kjœ = ra.

No. 3. Frierasen.

Allegretto.

Solt. p

De stu au ha' lyft aa gif-te mei, san, naar je traf ei Gjente ref-ti grei, san, sliit, ho
Den, som je skal ha', maa vœ-ra rar, san, for je sjøl er en a-par-to Kar, san, ho skal
Sjøl ho stel-le nor' i Øjs-se maa, san, all-ting maa ho pas-se ref-ti paa, san, seint aa

dim.

in-te vil-de laa-te vondt aa il-le an-ten saa je dril-fer el-ler ei, san. Skjent en
fun-ne gis-re haa der kom-mer fo-re aa saa tar je ei som Pen-ning har, san.
ti-li ti-ug, svint aa lett aa li-ug maa ho stødt som paa to Pin-ner staa, san.

Dram, san, faa mei Slam, san, tar di man-ge sli-le Gu-ter fram, san.

No. 4, Bonden og Neven.

Nordiskaand.

Allegretto.

mf

Bon-den han ffuld' i Sko-gen gaa, der saag han den Mif-kel ko-ma. Bil du no fel-ja
Na du skal faa den fei-taste Gaas, som no-kon Mann vil ha-va, ber-re du giw meg
Den fei-ta-ste Gaas var ged at faa, men Skinnet var verr at mis-sa. Og al-dri so far du

No. 5. Gjenta ved Brunnen.

Hædraugær.

Moderato.

Soli. cres. dim. kor.

1. Der stod ei Jom-fru og au-ste Batn alt ved den kal = de Brum = nen, Åa haa,
 2. Der kom ein Rid-dar ri-dande fram alt i den sa = me Stum = di, Åa haa,
 3. Åa vil du sy meg Skyrter tri og in = gen Styng upp = ta = ka. Åa haa,

6. Og skal eg gie = ra dig Vog-gor tri og in = gen Spon av = ssje = ra, Åa haa,
 7. So skal du tel = ja dei Stjørnor upp som høgst i Him = melen blin = ka, Åa haa,
 10. Rei, kje = re Jom-fru, du er for klof, no maa eg la = ta deg fa = ra. Åa haa,

eres. Soli.

ja ja, alt ved den kal = de Brum = nen. 4. Og skal eg sy deg Skyr-tor tri og
 ja ja, alt i den sa = me Stum = di. 5. So skal du gje-ra meg Vog = gor tri og
 ja ja, og in = gen Styng upp = ta = ka. C. f.

ja ja, og in = gen Spon av = ssje = ra. 8. Og skal eg tel = ja dei Stjør-nor upp, som
 ja ja, som høgst i Him = melen blin = ka. 9. So skal du gje-ra min Sti = ge so høg at
 ja ja, no maa eg la = ta deg fa = ra.

eres. kor.

in = gen Styng upp = ta = ka, Åa haa, ja ja, og in = gen Styng upp = ta = ka.
 in = gen Spon av = ssje = ra, Åa haa, ja ja, og in = gen Spon av = ssje = ra.

høgst i Him = melen blin = ka, Åa haa, ja ja, som høgst i Him = melen blin = ka.
 han til Him = melen rek = ker. Åa haa, ja ja, at han til Him = melen rek = ker.

No. 6. Skogmøtet.

Moderato.

p

Stusleg Sundags-ævelden eingeng for meg var, leidt var det hei-me le = va; Th = tin-gen var gjor; aat
Best eg gje-nom Æjor-ri tit-tad fram og saag, minst von-test hen-ne raa = la, so var det ho Æa = ri,
U-tan for seg sjølv mit Sinn i Le = ge brann; knapt eg mitt Øy-ra trud=de, Blo=det snoggar, en det

Sko-gen strauk eg stad, Ne-ver-skruk-la tok i Ne = va. Knapt eg fo-men var i Uv-hus = da = len trøng,
som i Gra-set laag, kvad um jün hœ-re Æja = laa. Tyr = kja trud=de, ho var eis-moll og i Fred
pla-gar, i meg rann, u-kjend Gle-da i meg bud = de; Krop-pen bivrad'. Hjertat pil-kad' Slag i Slag,

cres.

Fyrr eg hyr-jad' høy = ra no = kot der, som song. Maa-let tyk = test meg, at eg kjen = dest ved;
ut or Æjef-ten rann, kvat Hjer=tat sa' ho til. Det, eg høyrs-de her av mi Gjen = ta kjær,
al-dri hadd' det likt elo' ven = tat slik ein Dag. In = kje sjølv eg veit kor = leids Æker = lig = heit

mf

Agt paa det = ta laut eg gi = va.
be = tre meg en Th = ting smaa = laa'.
upp og ned paa Vi = tet snud = de.

No. 7. Beiarblakken.

Sillejord.

Moderat ϕ .

Goli.

80

Goli.

Det sat tri Kjer = rin = gar un = der ein Stein, dei tre = da Gullsko, dei sfa = pad den He = sten av
Dei sfa = pad' Blak = ken og gav ho = nom Mann røg Bei = ar = blak = ken so
Dg daq dei h id = de den Blak = ken gjort, so sen = de dei ho = nom til
Aa, tru eg havt meg ein full = tri Svein, som tun = de ri = da den

80.

Man-na-bein. So vi = da fa = ra dei Løyndar Ord.
kallad. dei han.
Ken-gens Vert.
Blakken eit Skjeld.

No. 8. Aasmund Frægdegivar.

Sillejord.

Andante.

Goli.

Det var Irlands konning held han ta = lad til si = ne Menn: Aven skal nord i
 Høyre du Asmund fræg-de gi = var kvar eg vil seg = ja deg: Du skal nord i
 Du skal faa Fru Er = me = lin ho er so vent ei Biv, vil du nord i den
 Dg vil du giva meg Dat-ter di den vœ-me Fru Er = me = lin, so fer eg nord i den

80

Trol = le = bot = nen og hen = ta mi Dot = te = ri heim? Der er in = gen Da = gen.
 Trol = le = bot = nen og ha = va heim Dot = tri til meg.
 myr = ke Hei = men og vaa = ga for hen = ne ditt liv.
 sku = me Heimen, der in = gi So = li sfin.

No. 9. Knut Liten.

Nissedal.

Moderato.

Soli. *p*

Kon-gen og Knut Li-ten dei sat y-ver Bord, I-je-lil-jan, dei ta-lad' so man-ge dei
Knut Li-ten han sad-lar sin Gan-ga-re graa, so ri-der han seg til
Han flap-pad' paa Dyr-ri med Fin-grarne smaa, aa, stat no upp, Sylver-lin, stred

2:2 *4*

Han flap-pad' paa Dyr-ri med Haukskar paa Hant. (A), Kjenner du Knut Li-ten, din
Dg Syl-ver-lin hadde paa seg Stak-ken blaas, ho stred-de dei Vo-ker baad'

Soli.

skjem-tan-de Ord. So faa-re syr-gjer Syl-ver-lin for lit-le Knut i Løn-dom.
Syl-ver-lin's Gard.
Vo-la i-fraa.

Fe-star-mann.
til og i-fraa.

No. 10. Kinsti Stalldreng.

Omlaud.

Allegretto.

Soli. *p*

Vi-ti Kinsti ho var so fa-ger ei Møy, Sa-de-si hei! Og kon-gens Son vil for
So let ho seg Karmanns kle-de skjera, ho se-gjer, ho vil ein
So rei ho seg til kon-gens Gaard. „Tav du, konung, nokon

(A) „Sli-ke smaa Drengier li-kar eg best,
Dg kon-gens Son han sva-ra-de til:
eg tav vel ein Stalldreng, men
he-sten skal stan-da paa

mf kor

ben-ne doy. U-ti Bryn-ja so tor' ho ei.
Rid-dare vera.
Stalldreng i Aar?“
in-fje hans Hest.
Stal-len med min.

Kor.

Gunnbjørg stod u - te med ut - sle - get Haar. Men he - ran bedlar Svein, Svein Nordmann for nordan un - der Ver - gom.
ag - tar no in - kje at bed - la til deg.
er ful - la før til at se - gjia deg nei

Nordmann han sadlar ut Gan - ga - ren sin.
Gunnbjørg ho set - te seg upp paa hans Bak.

Allegretto.

No. 13. Huggeballd.

Mo i øvre Ghelemarken.

Myl - nar dot = tri dan = sar og kved og flær i = hop Ni = mi med Ho = te, so
Er du no la = gi til Son at ei = ga, um det ful = de so ve = ra, du
Ho sat at = ter paa Moh - ar = = fa = len ut i Ma = nar = ne ni = e, alt
Dei bar det Bar - net til Krist = = nan, der gjekk vel Kvin - nor i Bland dei

gjeng ho seg paa Lei = kar = vol = len Hall = vord Ken = gen i = mo = te.
læt han in = kje til Dron - ningi ko - ma, fyrr han sitt Skip kann gje = ra.
til ho aat = te So - nen den, sem var baade stor og fri = der.
let honom Nam - net gi = = va og kal - lad han Hu - ga = = bald.

No. 14. Bergakongen. (Liti Kirsti.)

Hjørndal i øvre Ghelemarken.

Allegretto.

Solf.

Ber - ga - kon - gen kom seg ridan - de i Gard. Brun - fo - len ren - ner vel. Paal
Bel - - komen, Ber - ga - kon - gen, heim til min,
(Aa) gakk no deg i Sto - va inn

Solf.

Li - ti Kir - sti ha paa seg Staf - ken blaa.
Ber - ga - kon - gen ha seg ein Gan - ga - re spak
Daa Berga-kon - gen skul - de att um seg sjaa

der han daa

Gull-smed u = te for ho = nom staar
Med det reg = ner og det bløes, fer nor-dan un=der
hev' eg bryg=gjat eg blan = dat Vin
eg gjeng i Lof = tet til Dot = ter min.
var meir av Gull, en der var av Traad.
sette li = ti Kir = sti upp aa hans Bak.
hadde li = ti Kir = sti ri = det i = fraa
Hjel = lom in = nan un = der Hel = lom der lei = ka dei.

No. 15 a. Ut for Gluggen.

And. con moto,

Se ser dei ut for Glug=gen kør' sp = te Be = nen min. Se kjen = ner dei paa
Aa Ni = va ligg paa Ta = fe - - - - Aa Styg=gen ligg naa

Allegro.

Skug-gen, du slep=per in = te inn. I kveld je glosymte naa knib = ben aa vel = te, Se
va = ken, og kom saa in = te inn.

mei = ner du er baa = de vill aa ga = len, som in = te kann høy = re, at Styg = gen er

hei = me kjør so = te Be-nen min. Su = ril su = ril su = ril su = ril lei.

No. 15 b. Ut for Gluggen.

Allegro.

Aa Ljaa-en lig = ger i En = ga ve = sle Be-nen min, aa Styggen lig = ger i Sen = ga

kom naa in = te inn. I Ef = tan glømte je Kus-sken og Stub-ben je mei = ner den Mann er

hi = ster og ga = len som in = te kann høy = re, at Far er hi = me. Bi', bi', ve = sle Be = nen min.

No. 16. Asshil med Hørringen.

Andante con moto.

mf

Sjaa So = le paa A = na = ri=pigg no gaar ho dit, som ho um Nat-te ligg men syt ho me, aa Stein aa

cres.

mf

Tre, aa al = le te for=gyl = le lyt. Bu = dei = a svat = tar fraa sitt Sel: „Men maa = tru

p

Ku = e kjøm no 'taa se sjøl?" Hu = ru = li hu = li hu = li hu. Mi sy = te Ku er grum = mast stødt.

p

Bjøllum dumt bak um Haugen to = na, Klunken vart att i Ver-jom ljo = ma, Bel-ken fil = lar som Taa-ro

pp

stilt. Eg er hug = ilt.

No. 17. Gjeite-Lokk.

Allegretto.

p

Kil-la Buks, Kil-la Blakk, Kil-la li-ten Ne=va=tapp, Ro=sa, Dok=ka, Nylla, Sok=ka, Stor=spe=na,

mf

piu moto.

Spjautill, Fa=ger=leif, Spe=le=mann burt i Fjel=lom.

No. 18. Olaf Trondson.

Nissedal i Thulemarken.

Andantino.

O = laf Trond=son, O = laf Trond=son, no slep=per eg Fe. Mo = ter du

O = laf Trond = son, O = laf Trond = = son no slep=per eg Fe. Mo = ter du

meg i Grin=de=vats=Li=dom, løyn deg un=der Bu=skar og Tre.

meg i Grin=de=vats=Li=dom, løyn deg un=der Bu=skar og Tre. Tre=pe = li = te, Tre = pe=

rit.

Tre-pe = si = te ligg hø = gast un = der Ne.
li = te ligg hø = gast un = der Ne.

No. 19. Reven og Bjornen.

Sillejord.

Vivace.

Soli.

Re-ven han stod inn i Ho = la og grov, Her li - der ut i Nipp, sag-de Re - ven; Stef = fa
Aa kjære Stef = fa Mau = re, du bidar meg ei Tid, til

Soli.

Kor.

Mau = re fa = tad i No = va og drog, For Bon=den slen=gier Bipp ut = i Ti = rum = tapp.
eg kann faa skif = ta ut Sæle=gaa = va mi.

cres.

Kran = se = lin kom in = kje, fyrr No = va slapp, Stef = fa Mau = re med sin No = se = kinn, aa

mf

han vann Si = ger paa Kran=fe=lin.

No. 20. Ola Glomstulen.

Skien.

Allegretto.

Solf.

O = la Glom-stu = len had = de ei ga = mal graa Gjeit, Na kjœ = re mi Ra = ri gjør Vol = sa rett
 O = la Glom-stu = len had = de eit Fin = ger = bør Malt, Na kjœ = re mi Ra = ri brøgg il = ke op
 O = la Glom-stu = len had = de faa lang ei Bru = fær, Ho rel = te fraa Se = lum te Braaten hos

Kor.

rit.

feit, For i Mor=go ska O = la Glom-stu = len gif = te seg.
 alt,
 Blehr.

No. 21. Ikonn.

Egvaag i Kristiansands Stift.

Andante.

Ikonn stod paa Vol=sen og slo hør = de du for det snør = de, Skjœ=ra le=ste, Kraa=la drog aa

lit = le Pu = se = kat = ten han kjør = de.

No. 22. Lagmann.

Hjærdal i øvre Thelmarken.

Moderato.

Soli.

Aa Lag-mann han ri - der seg un - der Øy, Dan-sar de vel mitt vœ - ne un - ge Liv. Han
se = ster ho In - ge = rid, so fa - ger ei Møy. Maat-te ho ve = ra mi.

No. 23. Pattergalvissen.

Gol i Hællingdal.

Moderato.

Der stan - der et Slot i Ø = ster = ri = ge, Som er saa vel be = prh = det, Med
2. Fer = in = den det Slot der stander en Lind Med Bla = der deilig og ffjøn = ne, Der
3. I = mel = lem Bjerge og dy = be Dal Fort rin = de striden-de Strøm=me, Men

Sølv og med det rø = de Guld, Med Mar=mor = ste = ne og Ven = re.
u = di bor den Natter=gal fin Som lislig kan rø = re fin Tun = ge.

den, som haver en fuld = tro Ven, Han ganger saa sent af Glem = me.

No. 24. Ragnhild den sagre.

Draummen.

Andante.

Soli. *mf*

En Kon - ge her-sked i Ø - sterdal, Hans Navn var Haagen den hjæl - ke, Han Stridsmænd havde for -
knapt fem - ten Som-re for - svun - den var I Ungdoms forg - lø - se Gle - der, Da Ryg - tet alt hen - des
u - den Tal, Hvis blot - te Syn fun - de sør - fe. Men der - i - mod hav - de han al - len - stund En
Skjøn - hed bar Til langt fra - lig - gen - de Ste - der. Alt se hen - de rei - ste hver Kon - ge - son; Nu

cres. *Kor.*

Datter, som nævnes i al - les Mund For Ragn-hild den sa - gre.
slo - ges og sul - fed hver Helt i Løn

No. 25. Aksel Thorlæssen.

Hallingdal.

Andantino.

Soli. *p*

1. De leg - te Guld-ta - vel ved bre - den Bord Til Lyft og Gle - de - med al - le, De
2. De Ter-nin - ger ls - be of - te om - kring, De sig saa suart mon - ne ven - de, Saa
3. Pa Gul - vet gan - ger det Barn saa ven, Og leg - te med æ - ble og Blom - me, Da

p

Fru = er tven = de med Æ = re stor, saa un = der = lig Le = gen mon fal = de; thi
gjør eg Lyk = kens Hjul u = di Ring, Dens Øb man nep = pe kan fjen = de.

indkom Hr. Al = fel Thor = = son, Han ag = ted til Rom at kom = me.

Lyk = ken ven = der sig of = te om.

No. 26. Tora liti.

Valders.

Moderato.

Soli.

1. Du = va set = te seg paa Lin = dar Kvist. Gud at raa = de. Ho syn = ger so fa = gert um
2. Na høyr du, Tora li = ti, eg ta = lax til deg, aa ly = ster du fyl = gja

3. To = ra li = ti fekk Gott fyrr Hanen gol,
4. Vaar Fru stod upp av sin ei = gen Stol:

Soli.

og ho var daud fyrr
Bel = fo = mi To = ra mi,

Kor.

mf

Je = sum Kvist. Her = re Gud sen = de oss sin Ma = de.
ut med meg.

upp rann Sol.
trohitt og mod.

No. 27. Norsk språk Hermodsson.

Eudal i øvre Telemarken.

Allegro.

Soli. *p*

1. (Aa) Tri so vaa = ro dei Her-mods-jo = ner, aa al = le vil = de Hjel = men
 2. Og det var Kvi = ki = sprak Her-mods-son, aa han seg ut af

3. Og det var un = ge Kvi = ki = sprat, sitt Maal fun = na han fram
 4. (Aa) Sva = ra = de Jut = lands Kon = gen (aa) baa = de med Spott og

vin = na, og det var Jut = lands Kon = = gen, han reid sy = re dein paa
 Garde reid, det var ful = la sem = tan vael = ske Mi = ler, dei høye = de hans Gan = gar

be = ra; Hever du Ko = nung in = kje Dot = ter ei, som du ly = ster Gu = ten at
 Haad: Aa gjev eg al = dri maa li = va den Dag, at eg skal faa deg til

> Kor.

Tin = get Dei ri = da med meg um ein Af = tan.
 steig.

gie = va?
 Maag.

No. 28. Han Ole.

Valdres.

Andante.

Han O = le han tjen = te i Kon = ningens Gaard, Der tjen = te han for Klæ = der og for Fo = de; Saa
 Herr O = le han sad = ler sin Gan = ger rød, Den rø = de var saa fa = ger og saa smil = de, Saa

fil han et Brev i = fra No = sen = de-Lund, Som si = ger, at hans Kjœ-re = ste var dø = der.
ri- der han o = ver de nor = di = ske Fjeld, Saa hør-tigt som en Kind fun = de fly = ve.

No. 29. Stolt Oli.

Hitterdal i nedre Thellemarken.

Allegretto.

Soli. *mf*

Haat er det for no = fot ve = solt Be som er so tid = leg u = te, so
Det er no in = fje no = fot ve = solt Be, d'er Kon = gens Son av Engel = land, som

Aa er du Son til Kon = gen av En = gel = land, so vil eg no høy = ra din

p *mf* *Kor.*

djupt u = ti Sne? So il = le var han svilken med dei Nu = nom.
bed = lar til deg.

Faders Ot = te = sang.

No. 30. Mylnarvisa.

Moderato.

Soli. *p* *Kor.*

Det var tri Skal = far som ma = ka = de Maad, Skru ru rumpum-pei, det var Mand for meg for det
Dei two dei stav = pad den trid = je i Self,

Og som det vartt myrk i kvar ei Traa
Og der vartt le = van og my = ket Gnaal:

Soli.

Tre, som lig-ger i trar-ra ro Køss at det skul-de Myl-nar Dot-te-ri faa, Det
so bar dei ho-nom h-ver Myl-na-rens Døft.
so tol-den Sek-fen til kju-pa og gaa.
Den Sek-fen datt ned i eit Kjel-lar = Hel.

mf

ru-star i No, det tril-lar i Tro, for det Tre, som lig-ger i trar-ra ro.

No. 31. Folvvard Lomanson.

Mo i øvre Ghelemarken.

Moderato.

Soli.

Det var aar-la um Morgen-en, So-li ho ryder i Da-lar, upp stender Folvvard Lo-mannsen
Det var Folv-vard Lomann-son han seg av Gar-de reid, der gredd' ikkje Grasen paa feni-tan Lar
Det var Fru-a Men-de-sin ho ut av Bindau-ga saag: Det er Folv-vard Lo-mannson han

mf

kor.

leg-ger paa fer-gyll-te Sad-lar Rid-da-ren, vaager han li-vet sitt for ei Dom-fru.
der hans graae Gang-a-re steig
he-ver meg lengst om traatt.

No. 32 a. Bonden i Brydlaupsgarden.

Østerodd ved Throudbjørn.

Moderato.

1. I ry = kan = des U = vær og sy = kan = de Wind, i Fjor = den eg bautad, syrr eg kom her inn, og
3. Eg svortnad som Fer = di, eg datt ned i Kne, so kom der ei Kjerring ho spraa = kad meg te', ho

Sjo = en han stod i ei Ro = ra. Men rett som eg var no ein Mo = le i = feaa, so
hel = sad og nik = kad med Ho = vud', ho spur = de um eg vil = de drif = ka ein Gong, eg

haurd' eg det ljo = mad og dum = drad i Skraa, det brast som ein Dott fraa mitt Øy = ra.
let = tad' paa Hu = va, i Øy = rat det song, so flak = kad eg meg inn i Sto = va.

b.

Alker.

Allegro.

2. Det fyr = sta, eg mød = te, det var no ei Taus, var maalad og flingsad, men Hov = det sat laus, - og
4. Der haurd' eg og saag eg so of = sa ein Stas, dei aa = to og druk = ko med stor Tre = be = las; for

Stak - ken var breid som ein laa - ve. So kom der ei Horg, baa - de skrat = tad og log, var
 Bryd-laup Herr Kri - sten han gjor = de til Dot - ter si, Suf - si; ho fikk no ein Prest. Eg
 sta = sad som Hu - ten i sølv - spen - te Sko, aa al = le var mjs - la i Ho = vud'.
 gla - nad kring Sto - va, som eg fun = de best, eg Bru - di ho sat upp med Bor - det.

No. 33 a. Han Mass og han Lasse.

Østlandet.

Allegro.

1. Han Mass aa' en Las - se dei gin - go paa Raad tri hei - le Da - ga til En - de, kor - leis - en dei skul - de
 2. Han Mass spen-de Vo - gen upp for sitt kne so skaut han Bjønnen, so

Bjøn - nen faa { Me sjøt'en, sa'n Mass,
 aa taka Hude, sa'n Lass, } ser du døe sa' en Mass te ho Las - se.
 han trilla ned. { Sammen trilla'n sa'n Mass, } kom tak han, sa'n Lass,

Vaage.

Moderato.

b.

mf

3. G lef - te me ein Nø = me - graut, tri hei = le Da = ga til En = de, so sem = ten Kjer = rin = ga i

p

mf

Feit. te flaut, dæ va seit, sa'n Mass, dæ va dæ, sa'n Lass, ser du dæ, san Mass te ho Las - se.

No. 34. Guten og Gjenta.

Moderato.

mf

Naar Gjen = ta ber = re bli semi=ten Nar, Har a Nyk = ker, har a Nykker; Men bli a tju = ge eg
Saa høgt en Ung = kar paa tju = ge Nar Set = ter Kraa = sen, set = ter Kraasen Nat be = ste Gjen = ta i

p

f

Wri = er faar, Gjør a sig lef = ker, gjør a sig lef = ker. Men gaar a u = gift i ti Nar te', Saa
Byg = da gaar, Ja = men blaas' en, ja = men blaas' en. Men naar han ti Gange "Rei" har saat, Saa

maa du tru me, du saa faa se, Ho sam-thk = ker, ho sam-thk = ker.
maa du tru me, han er 'fje braat Saa vi = aa = sen, saa vi = aa = sen.

No. 35. Bjore-Visa.

Allegretto.

Aa kjo = re Bat = ten aa kjo = re Be, Aa kjo = re Tommer o = ver - Hei = a, Aa kjo = re hvem som
Der staar et Tre i min Faders Gaard, Som har saa un = der = li = ge Grener, Aa blir jeg in = te

kjo = re vil, Jeg kjo = rer Gjen = ta mi ei = a. De ro = de No = ser og de Di = ne blaa, De
gjift i Aar, Saa vil jeg le = ve a = le = ne. De ro = de No = ser og de Di = ne blaa, De

vak = kre Gjenter hol = der jeg u = taa, Helft naar jeg faar, den jeg vil ha', Saa er det Mo = ro aa le = va!
vak = kre Gut = ter hol = der jeg u = taa, Helft naar jeg faar, den jeg vil ha', Saa er det Mo = ro aa le = va!

No. 36. Buserd-Vissa.

Allegretto.

Oss ha gjort, ha gie-ras ful-de, y-sta Øst aa fin-na Smør; no staar att aa klyv-ja Dy-fjunn
Har-vel Marl, som Fe-n'an gnaa-gaa der e gjet-te mangein Gaang. Har-vel Stog, som os-ta hjo-ma
Kom no alt, i Sæ-tren fin-nes, kom aa fylg aat Byg-den ne! Hei-le Gjo-re er no ry-ugt,

set-ja Laas fer Sæ-ter-dør. Kor-kje fins dæ meir te Ho-da her for hei-e hell for krist'
taa min Pur aa Stut aa Saang. Har-vel Hul-der, som der bud-de; flyt no du i Se-le inn.
wart eit Straa høyr' Fe-n'an te. Skund doft, Fol-ke ven-ta hei-me Bu-fær-s-Lef-sa vil dom haac.

gla'er oss, oss slepp aat Byg-den, li-ke gla'er Ku-e vist.
Bin-ters Ti-er ilt aa lig-gie u-te baa for Vær aa Bind.
Her er in-kje meir aa gie-ra, Folk aa Fe-na, lat oss gaa.

No. 37. Kjolstad-Guten.

Allegretto.

De teen-te paa Kjolstad i Fjor med my-ke Sorg og Mo-de. Tidt syn-tes je, Mo-a var
Aa al-le saa se-gier dom det: Paa Kjolstad er vondt aa ve-ra. Lengste Da-gen rokker in-te
Om Morgan saa flyr han op og ri-ver paa se Bro-ka, der-ster saa tar han en

Derned ry-ker Kjer-rin-ga op og ka-ster paa se Stak-ken, der-ster saa tar' a en
Aa no er je saa in-der-li gla', no har je teent ut Aa-re. Mange Tak ska no Kjol-sta-en

stor, men je maatte la' me nø-gie. De tenk-te, det faar vel Slut, og det var mi be-ste
til, stodt om Kvel-den maa vi fø-ra. Vi sum-ler til langt ut paa Natt; ja er in-te Troll til
Sup og gla-ner bert paa Klofta: „Kjœ-re Gu-ter, staa no op! No er Klof-fa mo-te

Nok og sleng se ner paa Kraken. „Kjœ-re Gjen-ter, staa no op, no ha Klof-fa sli-gji
ha, for han dro me saa tidt i Haa-re. Je Bei-na rett ofte tek sat, ner som No-a blei me for

Bon: Til Vaa-ren je slep-per vel ut, i = fraa det styg-ge Tjen.
Mann? Og en-da saa si-gier dom det, at Herringa er verre en han.
tre; Stell no al-le Gam-pa i Hop eg sia saa hogger de Ve."

tre; sok sytt Bil-lin-ga, aus 'a saa op, aa sia saa steller de Fe!"
ster. Al-der kommer je til Kjøl-sta-en att; No vil je bli' him' hos a Mor.

No. 38. Guldre aa han Elland.

Allegretto.

1. Gu-ten va trøytt, Sommaarda-gen heit, in-e kje aa faa, Kvi-le thk-tes hom for leidt, Klo-ve va tung,

1. Sut=tam lut=tam sur=li dei=di fut=tam

1. Gu-ten trøytt, Da=gen heit, Dy=ken il=le sleit, for hom

1. Sut=tam lut=tam sur=li dei=di=fut=tam

Dy-ken il = le sleit, for hom Bref = ka steig i Bæ = re. Han taa Sa = le ne My = su = flœ = skun la,
 lut = = tam sur = = li dei = di fut = = tam lut = tam
 Bref = = ka steig i Bæ = re. Högt aa tjukt aa
 lut = = tam sur = = li dei = di fut = = tam lut = = tam
 dim.
 skun = da se saa aat eit vaf = kert Le = go = sta', sta = e, högt aa tjukt aa blom = strot Gra = se va,
 dim.
 sur = = li dei = di fut = = tam lut = = tam
 blom = = strot Gra = se va, in = = gor Dy = = ne
 dim.
 sur = = li dei = di fut = = tam lut = = tam
 in = gor Dy = ne smaakaa bæ = re. 2. Gis = = nem tu = vot Trut spratt kal = dast
 sur = = li dei = di. 2. Sut = = tam lut = = tam sur = = li
 smaakaa bæ = re. 2. Sut = = tam lut = = tam sur = = li
 sur = = li dei = di. 2. Be ei li = tol Hø gis-nom tu = vot Trut spratt aav svar = te Ior' = e

Batu ut, Gu = = ten Gam = = pen fin her slef = te.
dei = = = di sut = tam lut = tam sur = li dei = di
dei = = = di sut = tam lut = tam sur = li dei = di
kal=dast Bat-tten ut, skirt som dæ va si=la ti ein kelut, Gu=ten Gam=pen fin her slef=te.

Trast paa ein Sæ = ta sløng = de han se sjøl, Skug = gen
sut = tam sur = le = ta dei sut = tam sur = le = ta dei sut = tam
sut = tam lut = tam sut = tam dei = di fut = tam
Trast paa ein Sæ = ta sløngde han se sjøl, Sæ ta'in va brei aa flat som ei Fjøl, Klungerbjørk tek un=da

her hass Au = go tef = te. 3. Sur = = = = = = = =
lut = tam sur = li dei = di. 3. Knæft sov han El=land, — Gu=ten heit=te saa, — pp
lut = tam sur = li dei = di. 3. Knæft sov han El=land, — Gu=ten heit=te saa, — pp
bren=nandes Øl, Skug = gen hass Au = go tef = te. 3. Sur = = = = = = = =

<img alt="Handwritten musical score for voice and piano, page 2. The score consists of six staves of music with lyrics in Norwegian. The lyrics are as follows:

von - tes minst kaa Flekk dœ va, han la' se paa, før her ei Hul - der He - n'an sin dreiv fraa

von - tes minst kaa Flekk dœ va, han la' se paa, før her ei Hul - der He - n'an sin dreiv fraa

Bak - ka, fram ved der han kvil - te. Handfal - la Hul - der saag hom aa vartt bleit. Kaa æ dœ e ser!

Bak - ka, fram ved der han kvil - te. Handfal - la Hul - der saag hom aa vartt bleit. Kaa æ dœ e ser!

un - der - full ho ssreib; Skul - de vel ein Gut gje - ra Hul - der veik? Taa - rin ne taa Bangom trill - te.

un - der - full ho ssreib; Skul - de vel ein Gut gje - ra Hul - der veik? Taa - rin ne taa Bangom trill - te.

mf

4. Statt Fe=nad still sag-te unn du me sjaa dæ vak=kra-ste, som æ paa Vor=e te; bli, Kal=ve, bli
mf

4. Statt Fe=nad still sjaa her dæ vak = kra = ste paa Vor' = = e te; bli, Kal=ve, bli
mf

4. Statt Fe=nad still sjaa her dæ vak = = kra-ste paa Vor' = = e te; bli, Kal=ve, bli
mf

4. Statt Fe=nad still sjaa her dæ vak = kra = ste paa Vor' = = e te; bli, Kal=ve, bli

p

staan=and her i Fre, rau=te in=kje held, ho rop = te. Kal=van tag=de, Fe=n'an sto, aa Hul=dre saag
p

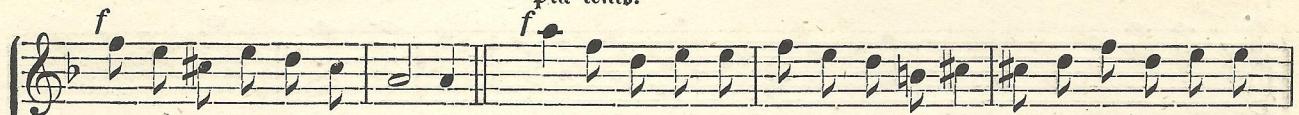
staan = = and i Fre, ho rop = te. Kal = = van tag=de, Hul = = = dre
p

staan = and i Fre, ho rop = te. Kal = van tag=de, Hul = = = dre

upp aa ne paa Gu = ten, som vi = aa = pen laag; Blo = e ti ho tok te gje = ra gre = ske Flog,
 saag upp aa ne paa Gu = = = ten; Blo = e ti ho tok te gje = ra gre = ske Flog,

saag upp aa ne paa Gu = = = ten; Blo = e ti ho tok te gje = ra gre = ske Flog,
 saag upp aa ne paa Gu = = = ten; Blo = e ti ho tok te gje = ra gre = ske Flog,

Piu lento.

mæ ho aßjølg sto aa kœp-te. 5. Va dœ full undrand? U = ta Fel saa vel ssjøl-de al = der se Na-

ho sto aa kœp-te. 5. Va dœ full undrand? U = ta Fel saa vel ssjøl-de al = der se Na-

ho sto aa kœp-te. 5. Va dœ full undrand? U = ta Fel saa vel ssjøl-de al = der se Na-

ho sto aa kœp-te. 5. Va dœ full undrand? U = ta Fel saa vel ssjøl-de al = der se Na-

tur fraa naa-gor Gjœl; Dalens Gjento fa = re ha' den saamaa Fœl, al = le Au = go paa hom gjy = ne.

tur fraa naa-gor Gjœl; Dalens Gjento fa = re ha' den saamaa Fœl, al = le Au = go paa hom gjy = ne.

tur fraa naa-gor Gjœl; Dalens Gjento fa = re ha' den saamaa Fœl, al = le Au = go paa hom gjy = ne.

tur fraa naa-gor Gjœl; Dalens Gjento fa = re ha' den saamaa Fœl, al = le Au = go paa hom gjy = ne.

Lok = land laag han; Troy = a ho va ka = sta taa, Bin=den sskal=kat gu = sta; blees hom Skjur=ta fraa

Lok = land laag han, Bin = den sskal = kat gu = sta,

Lok = land laag han, Bin = den sskal = kat gu = sta,

Lok = land laag han, Bin = den sskal = kat gu = sta,

Andante.

ly = stu = ga = ste Kropp, som Kar fun = na haa, paa halvnał - ne Gut se sy = ne. 6. Bloblan = da Snjog
 ly = stu = ga = ste Kropp, som Kar fun = na haa, paa halvnał - ne Gut se sy = ne. 6. Bloblan = da Snjeg
 ly = stu = ga = ste Kropp, som Kar fun = na haa, paa halvnał - ne Gut se sy = ne. 6. Bloblan = da Snjog
 ly = stu = ga = ste Kropp, som Kar fun = na haa, paa halvnał - ne Gut se sy = ne. 6. Bloblan = da Snjeg
 i And = le = te staar, Friskheit gjønom Aug = kvar = me gaar, Un = de Hu = vun hekk saa langt eit Haar,
 i And = le = te staar, Friskheit gjønom Luk = te Aug = kvar = me gaar, Un = de Mau-hu=vun hekk saa langt eit Haar,
 i And = le = te staar, Friskheit gjønom Aug = kvar = me gaar, Un = de Hu = vun hekk saa langt eit Haar,
 i And = le = te staar, Friskheit gjønom Aug = kvar = me gaar, Un = de Hu = vun hekk saa langt eit Haar,
 in = kje gu = lar kann dœ ve = ra. Ar = me te Fang = = = taks, ster = = = ke
 in = kje gu = lar kann dœ ve = ra. Ar = me skast te Fangtaks, ster = ke vak = kre Hend, fri = ske Laar aa Mjerme,
 in = kje gu = lar kann dœ ve = ra. Ar = me te Fang = = = taks, ster = = = ke
 in = kje gu = lar kann dœ ve = ra. Ar = me te Fang = = = taks, ster = = = ke

mf

vaf = = kre Hend, Taa saa gre = ffe Gu = te meir hell ein Jor' = e traat = ta in = kje be = ra.
mf

gre = pa ha = ve Bein! Taa saa gre = ffe Gu = te meir um Senn hell ein Jor' = e traat = ta in = kje be = ra.
mf

vaf = = kre Hend, Taa saa gre = ffe Gu = te meir hell ein Jor' = e traat = ta in = kje be = ra.
mf

vaf = = kre Hend, Taa saa gre = ffe Gu = te meir hell ein Jor' = e traat = ta in = kje be = ra.

mf

7. Hul-dre mœ snøgg aa bev = ran = de Hand flet = ta bro = ne Haar i gull = fin = gra Band aa taat = tom i = kring
mf

7. Hul-dre mœ snøgg aa bev = ran = de Hand flet = ta bro = ne Haar i gull = fin = gra Band aa taat = tom i = kring
mf

7. Hul-dre mœ snøgg aa bev = ran = de Hand flet = ta bro = ne Haar i gull = fin = gra Band aa taat = tom i = kring
mf

7. Hul-dre mœ snøgg aa bev = ran = de Hand flet = ta bro = ne Haar i gull = fin = gra Band aa taat = tom i = kring

p

ve = ne Hu = gu vann, va = ffa se i klaa = re Kjel = da. At = te fer Gu = ten set = te ho se ne,
p

ve = ne Hu = gu vann, va = ffa se i klaa = re Kjel = da. At = te fer Gu = ten set = te ho se ne,
p

ve = ne Hu = gu vann, va = ffa se i klaa = re Kjel = da. At = te fer Gu = ten sett' ho se ne,
p

ve = ne Hu = gu vann, va = ffa se i klaa = re Kjel = da. At = te fer Gu = ten sett' ho se ne,

cres.

la' tu = sen = streng = de Lang = spel paa kne; næ Saang aa Leik ho saa = leis tol te,
cres.

la' tu = sen = streng = de Lang = spel paa kne; næ Saang aa Leik ho saa = leis tol te,

la' tu = sen = streng = de Lang = spel paa kne; næ Saang aa Leik ho saa = leis tol te,
cres.

la' tu = sen = streng = de Lang = spel paa kne; næ Saang aa Leik ho saa = leis tol te,
cres.

f

saa ho tru = ga Dom taa Fjel = le:

f

saa ho tru = ga Dom taa Fjel = le:

f

saa ho tru = ga Dom taa Fjel = le:

f

saa ho tru = ga Dom taa Fjel = le:

Huldre-Lyrikk.

pp

8. Statt upp, statt upp, sjaa att en = de, høyr Sylv-stren=gjin, fo dom lœt! Man=ge, veit e,
Sjaa ei Hul = der, som du bren=ne, som taa Øyst=na aat de græt. In=gor, som de

pp

8. Statt upp, statt upp, høyr Sylv = stren = gjin, Man=ge, veit e,
Sjaa ei Hul = der, som du bren = ne, In=gor, som de

pp

8. Statt upp, statt upp, sjaa att en = de, høyr Sylv-stren=gjin, fo dom lœt! Man=ge, veit e,
Sjaa ei Hul = der, som du bren=ne, som taa Øyst=na aat de græt. In=gor, som de

pp

8. Statt upp, statt upp, statt upp, høyr Sylv = stren = gjin, Man=ge, veit e,
Sjaa ei Hul = der, som du bren = ne, In=gor, som de

paa de sni = ka, lat me bli di Gjen = te! 9. Bak - kra = ste taa Da = lens Gu = te
 bæ = re li = ka, ha du Bo aa ven = te. E vil hul = le, lei = fe, stu = te,
 f

paa de sni = ka, lat me bli di Gjen = te! 9. Bak - kra = ste taa Da = lens Gu = te
 bæ = re li = ka, ha du Bo aa ven = te. E vil hul = le, lei = fe, stu = te,
 f

paa de sni = ka, lat me bli di Gjen = te! 9. Bak = kra = ste taa
 bæ = re li = ka, ha du Bo aa ven = te. E vil hul = le,
 f

paa de sni = ka, lat me bli di Gjen = te! 9. Bak = kra = ste taa
 bæ = re li = ka, ha du Bo aa ven = te. E vil hul = le,
 f

legg di stau = te Hand i mi! E vil aat min El = land laa = gaa Rju = me, Smør aa
 e vil mo = ra all di Ti. Øf = se ska taa gla = e Daa = gaa kapp = viis aat de

legg di stau = te Hand i mi! E vil aat min El = land laa = gaa Rju = me, Smør aa
 e vil mo = ra all di Ti. Øf = se ska taa gla = e Daa = gaa kapp = viis aat de

Da = = lens Gu = te. E vil aat min El = land laa = gaa Rju = me, Smør aa
 lei = = fe, stu = te. Øf = se ska taa gla = e Daa = gaa kapp = viis aat de

Da = = lens Gu = te. E vil aat min El = land laa = gaa Rju = me, Smør aa
 lei = = fe, stu = te. Øf = se ska taa gla = e Daa = gaa kapp = viis aat de

pp

Rju = fe. 10. Sude = li = ti su = de = li = ti
 stru = fe.

pp

Rju = fe. 10. Sut = tam lut = tam sut = tam dei = di
 stru = fe.

pp

Rju = fe. 10. Sut = tam lut = tam sut = tam dei = di
 stru = fe.

Rju = fe. 10. Øss skal bu ti Son = steins = hel = la; bli du der = for in = hje rædd!
 stru = fe. Stu = gu mi æ ho = le Tjel = le mæ Gull = aa Sylv =

su-de-li-ti su-de-li-ti su-de-li-ti su-de-li-ti su-de-li-ti su-de-li-ti
dei = di sut = tam lut = tam sut = tam

dei = di sut = tam lut = tam sut = tam

Na-ro klædd. Bek-ken fer for-bi min Kaa-vaa, Rus-len ska os
der ska oss ti Bjørniskim saa-vaa Nee-ten ut os
su-de-li-ti su-de-li-ti. Øss ska bu ti Son-steins-hel-la; bli du der-for in-kje rædd!
f
dei = di. Øss ska bu ti Son-steins-hel-la; bli du der-for in-kje rædd!
f
dei = di. Øss ska bu ti Son-steins-hel-la; bli du der-for in-kje rædd!
f
svæ = ve. Øss ska bu ti Son-steins-hel-la; bli du der-for in-kje rædd!
hæ = ve.

Stu-gu mi æ ho-le Fjel-le, Bek-ken fer for-bi min Kaa-vaa,
Stu-gu mi æ ho-le Fjel-le mæ Gull-aa Sylv-Ala-ro klædd. Bek-ken fer for-bi,
Stu-gu mi æ ho-le Fjel-le mæ Gull-aa Sylv-Ala-ro klædd. Bek-ken fer for-bi,
Stu-gu mi æ ho-le Fjel-le, Bek-ken fer for-bi,

f

Russ-len ska oss svæ=ve; Der ska oss saa = vaa Næ=ten ut saa hæ = ve, Der ska

f

Russ-len ska oss svæ=ve; Der ska oss saa = vaa Næ=ten ut saa hæ = ve, Der ska

f

Russ-len ska oss svæ=ve; Der ska oss saa = vaa Næ=ten ut saa hæ = ve, Der ska

f

Russ-len ska oss svæ=ve; Der ska oss ti Bjønn-skinn saa = vaa Næ=ten ut saa hæ = ve, Der ska oss ti

oss saa = vaa Næ=ten ut saa hæ = ve.

oss saa = vaa Næ=ten ut saa hæ = ve.

oss saa = vaa Næ=ten ut saa hæ = ve.

Bjønn-skinn saa = vaa Næ=ten ut saa hæ = ve.

No. 39. Elver Høi.

Moderato.

Eudal i øvre Thelenmarken.

mf

soli

Jeg lag = de mit Ho = ved ved El = ver = høi, mi = ne Di = ne de fin = ge en Dva = le; saa
Den ene flapped mig ved hvi = den kind, den anden hvisted mig ind i D = re, aa

Kor. *mf*

Kom der to Døm-fru = er gan = gen = des frem, de vil = de saa gjer = ne med mig ta = le. Si=den
statt op du fa = gre Un = ger = svend, aa ly = ster du Dand = sen at ro = re.

jeg hen = de før = ste saa.

No. 40. Signelita.

Gudal i øvre Telemarken.

Allegretto.

Soli. *p*

Kor.

Sig-ne = li = ta gjen = ge bort aa greet, Ta=ger er de Lin=de = lau=ven al = le,
Gull = mund han vei = er baa Rev aa Maar
Gre = ter du Sal hell græ = ter du Hest = hell

Eg greet in = kje Sal, eg greet in = kje Hest,
Eg greet al = ler = mest for mitt kvi = te Haar,
Saalen = gje eg hev mi Gull-hor = pe i Hand,

Soli. *p*

Kor. *mf*

Gull = mund han gjeng at Sko = gen aa blæs, Meg ly = ster in = kje Ro = nun at vin = na.
Signe = li = ti fel = ler saa mang ei Taar,
græ = ter du fer du hev Unger = svein fest?

Eg greet in = kje fer eg hev Unger = svein fest.
at de ska rot = na i Ven = dings Aa.
Saa ska in = kje Nyk = kjen deg ta = ka i Fang.

No. 41. Yorun Joklehaapa.

Eudal i øvre Telemarken.

Con moto.

Soli.

(Aa) De va' aar = le um Morgen'en (aa) So = li xjo = ar i Svalar, upp stand un = ge
 (Aa) Høyr du de hjør Sh = steri mi! fleire vi' eg in = kje nevne, eg vi' meg ti
 (Aa) Vi' du deg ti Gauk-land i Aar, du au = kar meg in = kje de Mein, du lat in = kje

Saa sku = va dei ut den lange ramme No = na, som lengst=em ha' le= gji paa Lunne, daa dei kom paa
 Aa dæ va Yo = run Jo = kle = kaa = paa ho stu = ra sta = ke ne, men Si = gur aa

Kor.

Her = re = dag me si Sh = ster aa ta = la, I Dag ly = ster un = ge Her=re=dag ut = ri = e.
 Gaukland i Aar min Faers Dauven aa hev = ne.
 hei = me ve = ra han suar = pe Si = gurd Svein,

Gauk-lands-fjo-ren daa gjiff den No = na sun = de,
 Her = re = dag dei fælt' o paa Ha = ve ne,

No. 42. Ulf van Jern.

Eudal i øvre Telemarken.

Allegretto.

Soli.

Det te var Ulf van Jern han gif for Kongen ind; og vil du laa = ne mig af di = ne Mænd min
 Jeg vil dig laane af mine Mænd, eg selv vil jeg dig følge. Be-der du Bi = drifk Ver = land = sen, saa

Fa-ders Død at hev = ne! Det bla-ger den Svend, som fan=gen lig = ger paa He = den.
 fremmer du din Bil = lie. Men han hø = rer Guld eg Au = mer paa sin Haand.

No. 43. Greve Guncelin.

Bygland i Sæterdalen.

Moderato.

Soli. *mf*

Det var Gre-ve Herr Guncelin, han ta - ler til Mo - der sin: Jeg vil ri - de mig
Bil du ri - de dig op paa Land, og si - ger du mig saa: Da skal jeg gi - ve dig
Da skal jeg gi - ve dig Hest saa god, som man kal - der Karl hin graa: Al - drig tor du spende

p *mf* *Piu moto.*

op paa Land eg fri - ste Manddom min. Vel op for - re Dag, vi kom - mer vel o - ver den He-de.
Hest saa god, som man kal - der Karl hin graa.
Sper em Fod, ei hel - ler drage Hjelm paa.

No. 44. Stev.

Bygland i Sæterdalen.

Moderato parlando.

A min lis - le Gut, dæ æ deg eg mei - ni, eg ha vilt ta - la mæ deg a =
lei - ni, eg ha vilt ta - la mæ deg eit Ord, for du veit at Mei - nin - ga mi æ ged.

No. 45. Palle Buandsson.

Moderato.

Bygland i Sætersdalen.

Soli.

Aar = le om ei Mor = gaa = stund, daa Ler-fjen han spe = la u = ti En = gji, aa upp reis Pal = le
 Han vika til Bispen, sin Mor = bror, han ha' in = gen sky=da = re Fren-de, han gav en saa
 Eg vender no inkje att=ende i Dag for eg he = ve vun=ni de Birr dœ kallar dei ingjen Hof-

Kor.

Bu = and = son, aa saa klær han seg sy = re ji Sen = gji. ll = ti Niddr = Øy.
 godt eit Raa, han sa' en fille at = = te ven = de.
 dren = gjen vera saa rœd = dast fe laa = = ta Liv.

No. 46. Stev.

And. con moto.

Bygland i Sætersdalen.

mf

De he me tenkt aa de he me ta = la, kva ser du grei = ar ell lau = se Kaa = var; dei lau = se

Kaa = ran kan Gjen = tun saa, som Ga = re = krus = lan lyt gaa i = fraa. krus = lan lyt gaa i = fraa.

No. 47. Ytul Dovre.

Valle i Sætersdalen.

Allegretto.

Med haand i Barm og um = der et hjeld laa Du = tul Dov = re den gam = le.
Op Di = et han slog og strøg sit Skjeg: "Hvad nu? Hvad er her paa Fær = de? Hvem
Paa my han slumred og drøm-men-de laa. Ei endau den Larm gif o = ver. "Nei,

Søv = ne hør = te han Smeld paa Smeld, saa det i Hjel = det mon ram = le.
banker paa Dov = res Stu = e = veg? Hvem ruffer i hans Ho = ved = gjer = de.
sagde den Gam = le, "jeg vi = se maa, at Dovre ei len = ger so = ver."

Frimann.

No. 48. Heimo og Nykkjen.

Mo i øvre Ghelemarken.

Moderato.

1. Hei = mo kvo, dæ saang i Lund, me Min = ni,
3. Nyk = kjen tala til Sty = ringsmann,
5. Eg vil meg paa kreste Land gaa,

dæ hør = de Nyk = kjen den He = jing = hund; To
du styre mit Slip paa kri = ste Land;
den ve = ne Tom = fru = ga vil eg saa.

No = syr so = ve der = in = ne. 2. Hei = mo kvo, dæ saang i Li, me Min = ni, dæ
4. Hott vil du paa kreste Land gje = ra du

høyr = de Nyl - kjen, paa Ha - ve skri; To Ro = syr so = ve der = in = ne. D. C.
kan kje an-ten syn = gie hell le = sa;

No. 49. Olaf.

Allegretto.

Mo i øvre Thelenarken

Han O = laf han ri = e i Dt = te, han hjo = san Da = gen tot = te; Mœ
Han O = laf han rei i = vi Rio = e, han vil til sit Bryl = laup bjo = e;
Han O = laf han rei seg Nord ivi Dy, saa rei han inn i den Elve = leit.

Dand-sen gjeng saa let ut i = gjen = nem Lun = den. Lun = den, saa let ut i = gjen = nem Lun = den.

No. 50. Habor Unge.

Andante.

Mo i øvre Thelenarken.

1. Ha = bor un = ge og Si = var Kon = ge dei yp = pa = de seg ein kiv alt um den stol = te
4. Drøymde du um stolt Sig = ne = lill, ho er so vœn ei Møy: aa høy = re du, Ha = bor

Kor.

mf

Fine.

pp

soli.

Kor.

mf